No. 1026 Zaterdag 22 Augustus 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 21 Augustus.

ONTWERP-VERORDENING TOT HEFFING EENER INKOMSTENBELASTING.

(VERKORT.)

HOOFDSTUK I.

VAN DE BELASTING OP IN DE KOLONIE WONENDEN.

AFDEELING I.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 3.

§ 2. De jaarlijksche inkomens van leden van één gezin worden voor de berekening der belasting bijeengevoegd, de belasting wordt over het gezamenlijk bedrag berekend en de uitkomst der berekening wordt in evenredigheid tot het bedrag van ieders inkomen omgeslagen.

Als leden van één gezin worden beschouwd bloed- en aanverwanten, verblijf houdende in gedeelten van één gebouw, welke inwendig gemeenschap met elkaar hebben.

Ook worden als leden van één gezin beschouwd alle andere personen, die één of meer woonvertrekken in gemeenschappelijk gebruik hebben, met uitzondering van de dienstboden, van de inwonende leerlingen van een onderwijsinrichting, van de verpleegden en het verplegend personeel in gestichten en van hen die opgenomen zijn in gezinnen, waar van verpleging of huisvesting een bedrijf wordt gemaakt.

Art. 4.

De belastingplichtige wordt aangeslagen op het eiland, waar hij woont bij het begin van zijne belastingplichtigheid in het loopend belastingjaar.

De woonplaats van den binnen de kolonie wonenden man wordt geacht ook de woonplaats te zijn van zijne vrouw, van wie hij niet van tafel en bed gescheiden is.

Minderjarigen, die geen handlichting hebben bekomen ingevolge art. 475 Burgerlijk Wetboek, onder curateele gestelden of krankzinnigen, aan wie een aanslag moet worden opgelegd, worden aangeslagen op de plaats, waar hunne wettelijke vertegenwoordigers wonen.

Wonen deze buiten de kolonie, zoo geschiedt de aanslag ter plaatse, waar de minderjarige, onder curateele gestelde of krankzinnige gewoonlijk verblijf houdt.

Bij verschil van gevoelen over de plaats, waar een belastingplichtige moet worden aangeslagen, beslist de Gouverneur.

AFDEELING II.

GRONDSLAG.

Art. 5.

Deze belasting heeft tot grondslag het jaarlijksch inkomen van den belastingplichtige, opgevat en berekend naar de bepalingen dezer verordening.

Onder jaarlijksch inkomen wordt verstaan de som van de jaarlijksche inkomsten van den belastingplichtige, voor zoover voortvloeiende uit:

a. winsten en belooningen;

b. vermogen, voor zoover niet reeds begrepen onder *a*;

c. wachtgelden en pensioenen, lijfrenten en andere verschuldigde periodieke uitkeeringen, verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting en andere zaken, een en ander voor zoover wettelijk verschuldigd, en, indien de uitkeeringen en verstrekkingen worden genoten van buiten de kolonie wonenden, ook de onverschuldigde;

d. andere bronnen, op welke wijze, krachtens welk recht en onder welke benaming ook verkregen.

Onder de som der jaarlijksche inkomsten wordt verstaan het zuiver bedrag daarvan, na aftrek der geleden verliezen, een en ander opgevat en berekend naar de bepalingen dezer verordening.

Art. 6.

De in het vorig artikel bedoelde som der jaarlijksche inkomsten wordt verminderd met het volgende:

a. het jaarlijksch bedrag der verschuldigde lijfrenten, pensioenen, gevestigde of altijddurende renten;

b. het jaarlijksch bedrag der uitgaven van den belastingschuldige voor wettelijk verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken, de uitgaven van art. 7 § 3 daaronder niet begrepen.

Is het bedrag van dit een en ander afwisselend, dan wordt daarvoor het gemiddelde per jaar over de twee laatste belastingjaren gerekend, of, indien de schuld nog geen twee jaren bestaat, het vermoedelijk jaarlijksch bedrag, gerekend naar het gemiddelde over den tijd van haar bestaan.

Art. 7.

§ 1. Bij de toepassing van art. 5 wordt, behoudens het hierna bepaalde, als winst of belooning beschouwd al hetgeen in geld of geldswaarde genoten wordt uit bedrijf, beroep, onderneming, ambt, waardigheid, bediening of betrekking, tijdelijk of voor eens verrichte werkzaamheid, van welken aard ook, aandeel in winst of overwinst, bedongen of niet bedongen, met uitzondering van uitdeelingen op aandeelen in naamlooze vennootschappen en in commanditaire vennootschappen op aandeelen, in onderlinge verzekeringsmaatschappijen, in reederijen en op bewijzen van lidmaatschap van coöperatieve en andere vereenigingen.

Winsten en verliezen, ontstaan enkel uit belegging in fondsen en goederen, anders dan in de uitoefening van bedrijf of beroep, komen niet in aanmerking.

§ 1. Ter berekening van haar zuiver bedrag en in daartoe leidende gevallen van het geleden verlies wordt, voor zoover bij hare berekening te dier zake nog geen aftrek heeft plaats gehad, de winst of belooning verminderd met:

a. de rente van andere dan eigen kapitalen, aangewend in het bedrijf en beroep, voor zoover de vruchten dezer kapitalen zijn opgenomen onder de inkomsten;

b. kosten van onderhoud en herstelling in haren vorigen staat van uitsluitend ten behoeve van het bedrijf, beroep of ambt gebezigde zaken;

c. loonen, vruchten, assurantiepenningen pakhuis- en kantoor-werkplaats- of andere huren en alle verdere kosten, noodzakelijk ter verwerving van het inkomen of ter uitoefening van het bedrijf, beroep of ambt, waaruit dat inkomen wordt verkregen.

Uitgaven, bedoeld in *b* en *c*, niet uitsluitend voor het genoemde oogmerk noodzakelijk, maar ook ten deele voor persoonlijk genot of andere oogmerken gedaan, worden voor het geschat bedrag als kosten aangemerkt;

d. de als onverhaalbaar afgeschreven schuldvorderingen of gedeelten van schuldvorderingen;

e. de afschrijvingen noodzakelijk tegenover vermoedelijke waardevermindering van eigendommen, uitsluitend voor bedrijf, beroep of ambt aangewend;

f. winstuitkeeringen aan personeel bij den belastingplichtige in dienst voor zijn bedrijf of beroep en ter zake daarvan;

g. retributiën en belastingen drukkende op het bedrijf, deze belasting daaronder niet begrepen;

h. kortingen van traktementen en andere belooningen wegens verplichte bijdragen voor pensioenen of fondsen.

§ 3. Uitgaven voor woning en huishouden van den belastingschuldige of zijn gezin of voor onderhoud en opvoeding van kinderen, onverschuldigde uitkeeringen, niet begrepen onder de vorige paragraaf en andere uitgaven, die niet rechtstreeks tot de uitoefening van het bedrijf of beroep betrekking hebben, worden niet als kosten aangemerkt.

§ 4. Wanneer vertrekken, die als kantoor, winkel, magazijn, lokaal voor onderwijs, atelier of werkplaats worden gebezigd, tevens tot woning dienen van den belastingplichtige of zijn gezin, of wel wanneer zoodanige vertrekken een gedeelte uitmaken van het perceel, waarin zich die woning bevindt, dan geldt als kosten het door den belastingplichtige te begrooten aandeel der huur van het deel, dat geheel gedeeltelijk voor zijn bedrijf, beroep of ambt wordt gebezigd.

Art. 8.

§. 1. Bij de toepassing van art. 5 wordt als inkomst uit vermogen beschouwd al hetgeen in geld of geldswaarde, waaronder begrepen eigen gebruik of genot, genoten wordt uit goederen, waarvan en voor zoover de inkomsten niet reeds zijn begrepen onder die van het vorige artikel, als:

a. uit onroerende goederen, aandeelen in geldleeningen en andere effecten, daaronder begrepen de uitdeelingen op aandeelen in art. 7 § 1 genoemd;

b. uit hypothecaire en andere schuldvorderingen;

c. uit verdere roerende goederen, met uitzondering van eigen gebruik of genot van meubelen of huisraad.

§ 2. Ter berekening van haar zuiver bedrag en in daartoe leidende gevallen van het geleden verlies worden, voor zoover te dier zake nog geen aftrek heeft plaats gehad, die inkomsten verminderd met:

a. de rente van hypothecaire en andere schuldvorderingen;

b. kosten van onderhoud en herstelling in den vorigen staat;

c. huren en verdere kosten ter verwerving van de inkomsten;

d. grondbelasting.

Art. 9.

Bij de bereking der inkomsten gelden de volgende regelen:

§. 1. Traktementen en andere vaste inkomsten worden berekend naar het jaarlijksche bedrag bij den aanvang van het belastingjaar of, bij lateren aanvang van belastingplichtigheid, op het tijdstip van dien aanvang; een en ander verminderd, voor zoover dit pas geeft, met het bedrag der vermoedelijke renten, kosten, afschrijvingen, bijdragen, retributiën en kortingen, die volgens art. 7 kunnen worden gekort.

§ 2. Inkomsten wegens tijdelijke werkzaamheden worden gebracht onder die inkomsten van het belastingjaar, volgend op dat, waarin zij zijn ontvangen.

§ 3. Toelagen van buiten de kolonie gevestigden, voor zoover geen vaste inkomsten, worden berekend naar het vermoedelijk bedrag.

§ 4. Inkomsten uit vermogen worden berekend naar hetgeen genoten is over het laatste kalenderjaar.

§ 5. Alle overige inkomsten worden berekend naar het gemiddelde per jaar over de twee laatste kalenderjaren.

Zijn ze verkregen uit een bedrijf, beroep, ambt, waardigheid, bediening of betrekking nog geen twee jaar door den belastingschuldige hier in de kolonie uitgeoefend, dan worden ze berekend over het tijdsverloop tusschen den aanvang of de aanvaarding van dat bedrijf, beroep of ambt of die waardigheid, bediening of betrekking en het einde van het laatste kalenderjaar, de maand van aanvang voor eene geheele gerekend; indien de duur der uitoefening korter is dan een jaar, dan wordt de jaarlijksche winst of belooning begroot.

Valt het boekjaar van eene onderneming of bedrijf niet samen met het kalenderjaar, dan treedt het boekjaar daarvoor in de plaats.

Door bloote verandering in den vorm, den omvang of den naam van een bedrijf of beroep, of door bevordering of benoeming tot een ander ambt of een andere waardigheid, betrekking of bediening, wordt niet geacht aanvang of aanvaarding plaats te grijpen.

Art. 10.

Vrijgesteld is het jaarlijksch inkomen en, ingeval voor de berekening samenvoeging van inkomens plaats heeft, het gezamenlijk inkomen, dat minder bedraagt dan f 800 —

AFDEELING III.

TARIEF.

Art. 11.

De belasting wordt geheven, met een stijgend percentage over de toeneming, naar het volgend tarief:

INKOMEN.		TOENEMING.	PERCENTAGE VAN DE TOENEMING.	BEDRAG DER BELASTING.	PERCENTAGE VAN HET INKOMEN.
minder dan f	800.			Vrij.	
„ „	900.	f 100	1 %	f 1,	0,125 %
„ „	1000.	100	1,1	2,10	0,283
„ „	1100.	100	1,15	3,25	0,325
„ „	1200.	100	1,2	4,45	0,404
„ „	1300.	100	1,25	5,70	0,475
„ „	1500.	200	1,3	8,30	0,638
„ „	1700.	200	1,35	11,	0,733
„ „	1900.	200	1,4	13,80	0,811
„ „	2100.	200	1,45	16,70	0,878
„ „	2300.	200	1,5	19,70	0,938
„ „	2500.	200	1,55	22,80	0,991
„ „	2700.	200	1,6	26,	1,04
„ „	3000.	300	1,65	30,95	1,14
„ „	3300.	300	1,7	36,05	1,2
„ „	3600.	300	1,75	41,30	1,25
„ „	3900.	300	1,8	46,70	1,29
„ „	4200.	300	1,85	52,25	1,34
„ „	4500.	300	1,9	57,95	1,38
„ „	4800.	300	1,95	63,80	1,41
„ „	5300.	500	2	73,80	1,53
„ „	5800.	500	2,1	84,30	1,59
„ „	6300.	500	2,15	95,05	1,63
„ „	6800.	500	2,2	106,85	1,69
„ „	7300.	500	2,25	118,10	1,73
„ „	8300.	1000	2,3	141,10	1,93
„ „	9300.	1000	2,35	164,60	1,98
„ „	10300.	1000	2,4	188,60	2,02
„ „	11300.	1000	2,45	213,10	2,06
„ „	12300.	1000	2,5	238,10	2,10
„ „	14300.	2000	2,55	289,10	2,35
„ „	16300.	2000	2,6	341,10	2,38
„ „	18300.	2000	2,65	394,10	2,41
„ „	20300.	2000	2,7	448,10	2,44
„ „	22300.	2000	2,75	530,10	2,47

Voor elke verdere toeneming met f 2000 bedraagt de belasting f 55.—

AFDEELING IV.

BELASTINGJAAR.

Art. 12.

Het belastingjaar begint 1 Mei en eindigt 30 April.

Voor de berekening van de belasting geldt de toestand bij den aanvang van het belastingjaar of, indien de belastingplichtigheid eerst in den loop van het belastingjaar ontstaat, de toestand op dat tijdstip.

Indien in het laatste geval de belastingplichtigheid ontstaat in den loop eener maand, wordt zij gerekend een aanvang te nemen met den eersten der volgende maand; de belasting is verschuldigd over zooveel twaalfde gedeelten van het belastingjaar als het aantal geheele maanden beloopt, die nog niet zijn ingetreden.

AFDEELING V.

BESCHRIJVING.

Art. 13.

Door of van wege den Administrateur van Financiën wordt jaarlijks aan ieder, die belastingplichtig wordt geacht of diens vertegenwoordiger gezonden een beschrijvingsbiljet, ingericht overeenkomstig een bij algemeenen maatregel vast te stellen model.

Ieder belastingschuldige of vertegenwoordiger, die geen biljet heeft ontvangen, is gehouden, te Curaçao, ter Administratie van Financiën en op elk der andere eilanden ten kantore van den ontvanger, een biljet aan te vragen vóór 15 Mei of, voor het geval de belastingplichtigheid ontstaat in den loop van het belastingjaar, binnen eene maand daarna.

Art. 14.

Ieder aan wien een biljet is uitgereikt, is gehouden op het uitgereikte biljet de daarin gestelde vragen stellig en zonder voorbehoud te beantwoorden en die antwoorden met zijne gewone handteekening te bekrachtigen.

Ingeval van ziekte of ander beletsel kan met goedvinden van den Administrateur van Financiën de aangifte door een gemachtigde worden gedaan.

Art. 15.

De door of namens de belastingschuldigen ingevulde biljetten worden teruggezonden, op Curaçao aan den Administrateur van Financiën en op elk der andere eilanden aan den ontvanger, binnen veertien dagen na de uitreiking.

Een ontvangbewijs kan worden geëischt.

De Administrateur van Financiën en de ontvangers zijn bevoegd den termijn, binnen welken de biljetten aan hen moeten worden teruggezonden, te verlengen.

Art. 16.

De ingeleverde biljetten worden door den Administrateur van Financiën en de ontvangers, bij wie zij inkomen, onderzocht en beoordeeld.

Meenen zij reden te hebben om de juistheid van eene aangifte te betwijfelen of achten zij de gegevens voor een aanslag niet voldoende, dan kunnen zij den aangever oproepen om hem over den aanslag te hooren en kunnen zij hem in de gelegenheid stellen de aangiften te verbeteren.

AFDEELING VI.

AANSLAG. BEROEP.

BETALING.

Art. 17.

De aanslag geschiedt door Commissies van aanslag, bestaande uit een voorzitter en twee leden.

Voorzitter is op Curaçao de Administrateur van Financiën of diens door den Gouverneur voor dit doel aangewezen plaatsvervanger; op elk der andere eilanden de Ontvanger. De twee leden worden door den Gouverneur benoemd en ontslagen.

Plaatsvervangende leden, voor ieder lid één, worden door den Gouverneur benoemd en ontslagen.

De leden en plaatsvervangende leden leggen voordat zij hunne functiën aanvaarden, te Curaçao in handen van den Gouverneur, op elk der overige eilanden in handen van den Gezaghebber (een) eed of belofte af.

Art. 18.

De commissie van aanslag heeft dezelfde bevoegdheid als in art. 16 aan haren voorzitter is toegekend.

Art. 19.

Indien de commissie van aanslag geen bedenking heeft tegen de ingediende aangifte wordt de aanslag in overeenstemming met die aangifte vastgesteld.

Zij is bevoegd den aanslag vast te stellen naar een hooger bedrag dan dat, is aangegeven, indien dit laatste haar te laag voorkomt.

De aanslag voor hem, die geen aangiften heeft gedaan, wordt ambtshalve vastgesteld.

Bij verschil van meening tusschen den voorzitter en de leden wordt de beslissing opgedragen aan den Gouverneur.

Art. 20.

De aanslagen worden naar mate ze zijn vastgesteld op kohieren gebracht, die door de commissie van aanslag worden geteekend.

De aanslagbiljetten, voor zooveel betreft de aanslagen, waarbij van de aangifte is afgeweken en de aanslagen zonder dat aangifte is ingediend, worden zooveel mogelijk aan den belastingschuldige, persoonlijk ter hand gesteld.

Art. 21.

Hij, die bezwaar heeft tegen den aanslag, hem opgelegd, kan binnen eene maand nadat het belastingbiljet is uitgereikt een bezwaarschrift indienen bij den Raad van beroep, bestaande uit drie leden, die door den Gouverneur worden benoemd en ontslagen.

Plaatsvervangende leden, voor ieder lid één, worden eveneens door den Gouverneur benoemd en ontslagen.

De leden en plaatsvervangende leden leggen voordat zij hunne functiën aanvaarden, in handen van den Gouverneur, den eed af van art. 17. met verandering van de woorden „Commissie van aanslag" in „Raad van beroep."

De Raad stelt zoowel den Voorzitter der commissie van aanslag als den belastingschuldige in de gelegenheid den aanslag en het bezwaar, desverkiezende mondeling of schriftelijk, toe te lichten.

De Voorzitter der Commissie van aanslag op Curaçao is bevoegd de Voorzitter der Commissies op de andere eilanden te vertegenwoordigen.

HET CONCLAVE.

1846 — 1878 — 1903.

II.

Op den 17den Juni, met klokslag van 9 ure, volgden op den Engelenburcht 101 kanonschoten elkander met groote snelheid op en dreunden de slagen der torenklokken over de eeuwige stad. De processie hief het *Te Deum* aan en baande zich met moeite een weg door den menschenstroom, die zich naar het Quirinaal voortbewoog.

Het metselwerk, waardoor de *Loggia* van het Quirinaal drie dagen geleden was afgesloten, werd verwijderd en door de opening trad, onder geleide van den ceremoniemeester, de kardinaal Sforza te voorschijn en riep overluid in de latijnsche taal: „Ik verkondig een groote blijdschap. Wij hebben tot Paus Joannes Maria Mastaï Ferretti, kardinaal-priester der Heilige Roomsche Kerk, die den naam Pius IX heeft aangenomen."

Na deze plechtige aankondiging weerklonk het trompetgeschal der edelwacht, donderde het geschut op den Engelenburcht en luidden al de torenklokken der stad. Onder het volk, dat plein en aangrenzende straten, daken, balkons en vensters vulde, openbaarden zich op dat oogenblik meer teekenen van verbazing dan van vreugde; want na een afwezigheid van twintig jaren was Mastaï Ferretti den Romeinen zoo goed als vreemd geworden.

Slechts aan een enkele zijde van het plein, ging een ontzettend gejuich omhoog: „*Viva Pio Nono, evvivo il padre dei poveri!*" leve Pius IX, leve de vader der armen." Dat was het gejubel der voormalige kweekelingen van Tata Giovanni, die in den nieuwen Paus hunnen vroegeren meester, hunnen onvergetelijken weldoener begroetten.

Middelerwijl brak het tijdstip aan, waarop de Paus zijn eersten zegen aan het geloovige volk zou uitdeelen. Twee kamerdienaars spreidden een met gouddraad bewerkt purperen kleed over het balkon. De ceremoniemeester met het pauselijk kruis, gevolgd door de kardinalen, namen voor zoover de ruimte dit toeliet, plaats op het balkon van het Quirinaal. En eindelijk, daar verscheen de Paus-Koning in zijn hoogepriesterlijk gewaad, met zijn indrukwekkende gestalte, met zijn beminnelijk gelaat, stralende van majesteit en fierheid.

Hij hief de handen omhoog, om zijn pauselijken zegen te geven; maar de aanblik der ontzaglijke menigte, die nederknielde aan zijne voeten, overmeesterde zijn vaderlijk gemoed.

Feuilleton.

HET WAPEN DER PECCI'S.

UIT HET ENGELSCH

door J. W. PRINS.

II. (*Slot.*)

Zoover als de Italiaansche hemel zich welfde was er geen gelukkiger huis dan dat van Antonio Pecci te Carpineto; hij was sinds jaren gehuwd met Lilia Della Rocca; hun huwelijk was met twee kinderen gezegend, een meisje thans 14 en een jongen thans 10 jaren. Zijn echtgenoote was de engel der weldadigheid voor den verren omtrek en een voorbeeld voor haar huisgezin en het geheele stadje. Pecci stond bekend als iemand die zich voor zijn vaderland zeer verdienstelijk gemaakt had, wiens naam ver over de Volska heuvelen weerklonken, die bij de eersten des lands hoog stond aangeschreven wegens zijn strikte rechtvaardigheid, zijn groot vernuft, zijn weldadig bestier en zijne onvermoeide naastenliefde.

Al verlaat hij ongaarne zijn kasteel en hof, toch is hij dikwijls verplicht geruime tijden des jaars aan de hoven van vorsten door te brengen, want zijn raad wordt door velen ingewonnen en gevolgd; de H. Vader zelf ontbiedt hem herhaaldelijk naar Rome, terwijl geleerden en kunstenaars geen beteren vriend kennen dan hem, die eenmaal de eerste stappen van Jacopo Deli op diens kunstenaarsloopbaan met zorg had bespied.

Geen taal of teeken had hij meer van deze vernomen, sedert hij de grenzen van Italië overschreed. Het eenige wat hij wist was, dat Jacopo Deli monnik werd in een Duitsch klooster van Minderbroeders.

„Vandaag breng ik u groot nieuws. Jacopo Deli, uw oude vriend, is eindelijk teruggekeerd." Met deze woorden verraste de gemalin van Pecci hem op een Octoberdag in het jaar 1577. „Zijn oom, die bij de tachtig is, is doodziek en heeft om hem geschreven, men zegt dat de vrome kunstenaar zelf er uitziet als een doode, maar ik twijfel niet of gij gaat hem nog heden bezoeken."

En inderdaad Deli was ziekelijk, men zag het aan zijn waggelenden gang, aan zijn doodsbleek gelaat, dat nog witter gelaat door den langen zwarten baard, doch zijne diep liggende oogen straalden rustig van hemelschen vrede. Het was heerlijk

De reeds opgeheven handen zakten terug; hij bedekte daarmede zijn gelaat, als konde hij het ontzettend schouwspel niet verdragen. Nogmaals sloeg hij de oogen over die duizende geloovigen, nogmaals hief hij de handen omhoog, maar wederom vielen ze terug. Zijn overstelpt gemoed kon dien eersten zegen niet uitspreken.

Eindelijk spreidde hij ten derden male zijne armen uit, zoo hoog en breed, alsof hij het gansche heelal aan Gods zegen wilde deelachtig maken. Zijn heldere stem weerklonk: De zegen van den Almachtige, van den Vader, den Zoon en den H. Geest, dale over u neder en blijve altijd bij u!"

Na die zegening rees het volk op en brak in jubel los. Uit duizende harten klonk het Evviva Pio Nono! Leve Pius de Negende!"

Nieuwsberichten.

Curaçao.

De vierdubbele moord.

Van Dinsdagmorgen 9 uur tot 's namiddags half vijf, met een uur, tusschen 12 — 1, rust en van Woensdagmorgen 9 uur tot over den middag heeft de gerechtszitting geduurd, waarin uitspraak zou gedaan worden over dezen vierdubbelen moord. Rechters waren Mr. PH. EVERTSZ, Voorzitter, J. VAN DE BERGE, M. LANSBERG, C. GORSIRA, leden en W. CHAPMAN, buitengewoon lid. Mr. J. B. GORSIRA stond in naam van het O. M., L. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT was griffier.

Tot ons leedwezen konden wij het verhoor der 23 getuigen onmogelijk volgen, het werd al te zacht gedaan. Wij willen volstrekt niet ontkennen, dat door de getuigen zacht aan te spreken en vooral door hen zacht, als 't ware voorkomend te behandelen, er grooter kans bestaat, dat de tong wat losser wordt en er wat meer wordt gesproken, ook verlangen wij geenszins dat beschuldigde of getuigen ruw worden toegesproken maar in een publieke zitting, moet de zaak publiek gaan en niet als in 't geheim behandeld. Het prestige der rechters, het vertrouwen in de rechtspraak zal hier slechts door winnen, en dit is het doel der openbare terechtzittingen.

De Voorzitter van het Hof weet zeker door zijn beleefde manieren vertrouwen te geven en moed tot spreken aan beschuldigde en getuigen, wij hopen, dat Z. E. G. A. ook wel het middel zal vinden om deze uitstekende, prijzenswaardige wijze van handelen te vereenigen met het rechtmatig verlangen van het publiek. Tot zijn eer dient gezegd, dat hij van tijd tot tijd anderen aanspoorde wat luider te spreken.

Het eenige, waartoe wij in staat zijn, is derhalve den algemeenen indruk weer te geven en het requisitoir en pleidooi, welke goed verstaanbaar werden voorgedragen.

De Beschuldigde maakt een onpleizierigen indruk: zijn uitdrukking komt overeen met de bekende typen van moodenaars; hard, stroef, beenderig gelaat en glazige oogen. Zijn houding is brutaal, en verraadt weinig gevoel.

De beklaagde deed zijn verhaal aldus: Op een zekeren dag van de maand December, toen hij naar het zeestrand ging, kwam hij langs de woning van GREGORIO LUIJDENS en sprak een oogenblik met dezen. GREGORIO stelde hem toe voor om een oude vrouw te gaan bestelen, die daar in de buurt woonde, hetgeen hij weigerde, waarop GREGORIO zeide slechts geschertst te hebben.

Terwijl hij nu in den nacht van 13 op 14 Januari 1903 in zijn woning lag te slapen, hoorde hij zijn hond aanslaan, hij stond op, ging naar buiten en trof daar GREGORIO aan, die hem zeide, dat hij gekomen was om gevolg te geven aan de zaak, waarover zij laatst gesproken hadden, om n. m. die oude vrouw te gaan bestelen. In 't begin weigerde PEDRO andermaal, omdat FRANCISCO, de zoon dier oude vrouw, zijn vriend was. Eindelijk is hij toch overgehaald, omdat hij slechts voor de deur der woning behoefde te staan. Hij trok een wit hemd en een witte broek aan. LUIJDENS was ook in 't wit, maar vond het niet voorzichtig bij helder maanlicht beiden in 't wit te gaan en verzocht een pak kleeren van donkerder kleur, hetgeen deze toen aantrok. LUIJDENS had een Maracaibo's mes bij zich en een stok, hij, PEDRO, alleen een stok. Op verzoek van LUIJDENS bleef hij, bij het huis van MARIA BONIFACIA KELLY gekomen, aan de buitenste deur van de koraal staan, LUIJDENS liep het erf op maar PEDRO kon niet zien of hij het huis binnenging.

Na verloop van een half uur kwam LUIJDENS terug en sloeg op zijn zak waarin thans geld was. Den volgenden morgen moest PEDRO onder den cachuboom komen om het geld te verdeelen. LUIJDENS zeide ook, dat indien men bij ongeluk de hand op PEDRO mocht leggen, deze liever sterven moest, dan verklaren wat-er gebeurd was. LUIJDENS zou eveneens doen. PEDRO, thuisgekomen, is gaan slapen en den volgenden morgen om half zes opgestaan om een bad te nemen. Om half zeven is hij van 't baden teruggekeerd en vond thuis FEDERICO HOLLANDER in zijn hangmat, hij is toen direct naar zijn kamer gegaan. Kort daarop kwam CATHARINA FLORES hem 1 Gld 50 cts vragen, die zij hem gegeven had om een harmonica voor haar zoon te koopen, hij heeft haar het geld teruggegeven. Tegen half acht ging hij samen met HOLLANDER en ROSITA TROMP, die even te voren bij hem was gekomen naar het huis van genoemde ROSITA, na eerst een dubloen, een halve morocota en een kwart dubloen uit zijn koffer te hebben genomen om zijn schulden aan de Playa te betalen. Dit alles was zijn eigen geld en niet dat van MARIA KELLY. Van de woning van R. TROMP is hij naar de Playa gegaan alwaar hij aan LINDORO KWARTS drie en veertig gulden, aan RAFAEL DIAZ tien gulden en vijftig cents, aan ANTONIO ALVAREZ tachtig cents betaald en een spel kaarten gekocht heeft van 25 cents.

Toen hij bij RAFAEL DIAZ was, — het kon toen omstreeks een uur geweest zijn, kwam VICTOR TINGAL daar vertellen, dat er op de Noord een vrouw en twee kinderen vermoord waren; onmiddelijk gingen zij samen op weg om te kijken. Onderweg vertelde SJI MATEO dat de vermoorde MARIA heette, waarop PEDRO ontstelde, omdat hij voor dien tijd niet wist dat GREGORIO LUYDENS die vrouw vermoord had. Nu ging hij spoedig met DIAZ naar de woning van MARIA en vond daar een menigte menschen. Een half uur heeft hij daar gezeten en is toen heen gegaan en ging verder voort bij verschillende menschen zijn schulden te voldoen.

Tot zoover het relaas van den beschuldigde, alleen willen wij er nog bijvoegen zijn verklaring, dat hij een jaar vóór den moord 260 Gld bezat en van tijd tot tijd er nog iets bij verdiende, dat hij daags vóór den moord, volgens gewoonte het scheermes van JULES TROMP heeft geleend om zich te scheeren, dat dit scheermes in een gesloten étui zat, etc.

Het getuigenverhoor bracht uit, dat PEDRO de laatste maanden zijn kleinste schulden nog niet betaalde en straatarm was, dat hij niet werkt maar veel dobbelt, meermalen in het huis van de vermoorde was geweest, en geld te leen vroeg. Dat hij zeer goed wist, dat de vrouw geld had en slechts in gezelschap harer jeugdige kleinkinderen den nacht doorbracht. Een zijner huisgenooten DOMICILIA RUIZ heeft op den ochtend na den moord gezien, dat er bloedvlekken waren aan zijn hemd en broek. Ook is hij op dien dag zich tweemaal op ongewone uren gaan baden. Verder heeft GREGORIO LUIJDENS alle hem ten laste gelegde feiten ontkend.

Voor een ieder zal het duidelijk wezen, dat het verhaal van den beschuldigde een verzinsel is en geen mededeeling van feiten. De tegenspraak is al te opvallend, het voorop gezette plan om van alle bezwarende punten niets te weten al te ver doorgedreven en onnatuurlijk. Ook hier, als in zoovele droeve geschiedenissen van den laatsten tijd moet een onbekende optreden als hoofdmisdadiger, omdat de medeplichtigheid van den beschuldigde toch reeds daghelder aan 't licht was getreden en niet ontkend kon worden. Maar PEDRO belooft zijn leven op te offeren eerder dan LUIJDENS te zullen verraden en vraagt hem geen cent, onderzoekt niet hoeveel er gestolen is en wanneer hij 't geld kan komen halen vergeet hij dit verder geheel en al. Is dit niet onaannemelijk? LUIJDENS komt in 't wit bij hem en als PEDRO zich ook in 't wit kleedt, maakt niet hij, maar LUIJDENS de opmerking, dat het onvoorzichtig is en vraagt een pak donkere kleeren. Niet PEDRO trekt zijn eigen kleeren aan, wat toch voor de hand lag, maar geeft ze aan den ander. Niet LUIJDENS geeft geld uit na den moord, maar wel PEDRO, die te voren niets bezat. PEDRO meent niet aan MARIA KELLY te mogen denken, toen hij vernam, dat er een oude vrouw en twee kinderen vermoord waren, maar laat eerst een ander dezen naam noemen, voordat hij er aan denkt. Hij kent het koffer niet, waaruit gestolen werd en toch kwam hij meermalen in het huis, waar de koffer stond en toch lag het werktuig, waarmede inbraak werd gepleegd langs den weg van PEDRO's huis naar de vermoorde.

Het pak, wat hij uitleende is zoek geraakt en de bloedvlekken aan hoed en kleeren kan hij niet verklaren.

Niemand zal het derhalve verwonderen dat de Proc. Gen. niettegenstaande de herhaalde ontkenning van den beschuldigde, van meening was, dat de beschuldigde wettig et overtuigend werd aangewezen als de moordenaar.

De E. G. A. sprak aldus: Ontzetting en verontwaardiging heeft zich op 14 Jan. meester gemaakt van de bevolking van Aruba, en later van die der Kolonie, toen de gruwelijke moord op drie weerlooze kinderen en een oude vrouw, in den afgeloopen nacht gepleegd, bekend werd, een misdaad die, gelukkig, zeldzaam in de annalen der algemeene strafgeschiedenis, nog nooit in onze kolonie was voorgekomen. Al dadelijk werd beschuldigde door een ieder met den vinger als de dader aangewezen; 't was of het teeken van broedermoorder op zijn voorhoofd gegrift stond.

Eens te meer is bewaarheid het

---

herfstweder, het fraaie kleurige landschap, door de zon opgeluisterd, zag er uit als op den dag, toen de beide vrienden in hunne jeugd afscheid hadden genomen in den tuin bij de cypres, het leliënperk en den bronput, door Deli nimmer vergeten. Daar de weg van Alagna naar Carpineto steil en nog al ver was voor den zieken monnik, liet Antonio des morgens hem met een draagstoel halen, en dan bracht de religieus één of twee dagen bij hem door. Dikwerf liep het gesprek over de beeldhouwkunst, die de monnik ook in zijn Capucijnerklooster bleef beoefenen. Op zekeren dag zeide hij tot Antonio: „Verschaf mij het marmer en de beitels en ik zal U een ornament voor uwen bronput maken, dat tevens zal kunnen dienen als eene herinnering aan onze jeugd."

„Wees dan zoo goed, antwoordde Antonio, en zet er figuren in van een bepaalde beteekenis, opdat het eenmaal kan dienen als wapenbord van het Huis der Pecci's."

Deli begon te arbeiden alsof het wapenbord binnen een bepaalden tijd moest opgeleverd worden. Hij vormde een ovaal wapenbord, in welks midden hij een cypresboom beitelde met eene lelie aan weerszijden. Het blazoen was door een balk in twee kwartieren verdeeld. Antonio zag met belangstelling het kunstwerk zijne voltooiing naderen, toen eene droevige gebeurtenis den arbeid onderbrak.

Het was op een Zaterdagavond, dat plotseling het geroep: „Brand", in de straten van Carpineto weergalmde en de naar buiten gestoven menigte de vlammen zag slaan uit het dak der kerk. Ofschoon de schrik hen had bevangen, snelden toch de meesten naar den tempel om nog te redden wat te redden viel. Het was te laat. Niemand kon meer in het gebouw doordringen. Daar komt Signora Pecci bleek als een lijk met hangende haren te midden des volks, zich een doortocht banend naar het kerkportaal, roepende: „Redt mijn kind; zoekt bij het Maria-altaar, bij de bloemenversiering!" De menigte stond verstijfd van schrik; wie zou zich in dien brandenden oven wagen? Snel als de gedachte, met een gezwindheid, die men hem niet meer zou hebben toegeschreven, ijlt een monnik, dwars door rook en vlammen het Godshuis binnen. Eenige oogenblikken van onbeschrijfelijke spanning gaan voorbij, men hoort geen geluid op geheel het kerkplein. Daar verschijnt Jacopo Deli op den drempel, met smeulende kleederen en verschroeide ledematen, een kind ongedeerd in zijne armen houdende. Duizend handen waren gereed om den kleine uit zijn armen over te nemen en nauwelijks was dit geschied of een brandende balk, valt op het hoofd des monniks; hij viel bewusteloos neder.

Met de uiterste zorg werd hij overgebracht, naar de woning van Pecci en aldaar verpleegd. De religieus herstelde, doch hij was blind. Week aan week zag men den blinden monnik zitten nabij de cypres, terwijl zijn lichtlooze oogen nog over het landschap scheen te dwalen. „Laat mij uw wapenbord voltooien, zeide hij op zekeren dag, want slechts weinig tijds is mij gegund." Dagelijks was hij eenige uren met zijn arbeid bezig, tot dat de naderende dood hem den beitel uit de hand deed glippen.

Het was de feestdag van Sint-Caecilia, er woei een zachte warme wind, ofschoon het reeds in het hartje van November was. Deli's uren waren geteld, de pastoor van Carpineto had hem de H. H. Sakramenten der stervenden toegediend. De zieltogende monnik verzocht, dat men het wapenbord zou onthullen. „Wat beduidt, zeide Antonio verwonderd, die ster met lange stralen?"

„Een komeet, een ster, die als een bijzonder licht des hemels schijnen zal."

„Welke beteekenis, vroeg Antonio's gemalin, kan die ster in *ons* wapen hebben?"

„Uwe oogen zien slechts de aardsche dingen, doch de blinde ziet verder, hij leest in de toekomst. Binnen eenige dagen zal deze staartster in de luchten verschijnen (in November 1577 kwam de komeet door Tycho Brahe aangekondigd, in het gezicht) doch dit is niet de ware beteekenis. Een ster, een licht des hemels zal oprijzen uit uw eigen Huis, een roemrijke afstammeling van de Pecci's. Vaarwel! ik sterf kalm en rustig, nu het mij vergund was te aanschouwen de schittering der ster, wier heldere stralen de toekomst zullen beschijnen."

Door heiligen vrees bevangen knielden Antonio, zijne gemalin en kinderen naast de stervenssponde: zij zagen een hemelsche flikkering vallen op het gelaat van den zieltogende en eenige oogenblikken later gaf Jacopo Deli den geest. Hij was niet langer blind — hij aanschouwde het eeuwige licht!

Kort na zijnen dood verscheen aan het firmament de fonkelende komeet door den Noorschen sterrenkundige voorspeld.

En wie is de ster in het wapen der Pecci's? Ook die ster is herrezen en vervult de geheele wereld met een weldadig licht. De naam van die ster is Leo de Dertiende.

vox populi, vox Dei, het clameur publique, waaraan ook ons WETBOEK VAN STRAFRECHT zoo veel waarde hecht bij heeterdaad.

Immers, dat er doodslag is gepleegd, wijst alles in dit onderzoek aan, dat staat onomstootelijk vast: vier menschen met gelijkvormige wonden op dezelfde plaats van het lichaam met eenzelfde werktuig gedaan, wijzen op zich zelf reeds onwederlegbaar op misdaad.

Dat de beschuldigde de dader is, wordt wettelijk en overtuigend bewezen door de volgende aanwijzingen in haar onderling verband en samenhang beschouwd:

1°. dat beschuldigde in den nacht van 13|14 Jan. ll. volgens eigen erkentenis op de plaats van de misdaad is geweest.

2°. dat het dekseltje van het scheermesétui, dat beschuldigde ter leen bekomen had, op de plaats der misdaad is gevonden.

3°. dat het scheermes, dat beschuldigde eveneens ter leen had, met bloed bevlekt in zijn woning is teruggevonden.

4°. dat bloedvlekken aan beschuldigde 's hoed waarneembaar zijn.

5°. dat beschuldigde reeds vroeg in den ochtend en in den namiddag van 14 Jan. ll. zich en zijn kleeren is gaan reinigen.

5°. dat een pak (kleeren) van den beschuldigde zoek is geraakt.

7°. dat beschuldigde, die den 13n. straatarm was, den 14n. reeds geld in vrij groote hoeveelheid begon uit te geven.

Dat beschuldigde met voorbedachten rade heeft gehandeld wordt door de volgende aanwijzingen in haar onderling verband en samenhang wettelijk en overtuigend bewezen:

1°. beschuldigde informeerde of de verslagene KELLY geld in huis had en zou haar zelfs geld ter leen hebben gevraagd.

2°. beschuldigde won inlichtingen in omtrent de personen, die genoemde KELLY 's nachts gezelschap hielden, en omtrent de buren, die in hare onmiddelijke nabijheid woonden.

3°. beschuldigde heeft het scheermes medegenomen op zijn nachtelijken en misdadigen tocht, hetgeen blijkt daaruit, dat bloed aan het mes is gevonden en dat het dekseltje op de plaats van het misdrijf is gevonden. En deze aanwijzing is wel de voornaamste en afdoende want alleen hij, die het plan heeft aan te vallen, wapent zich met een scheermes nog wel, als hij uit stelen gaat, en dat beschuldigde ging stelen heeft hij zelf erkend.

Praemeditatie hoeft niet, zooals U allen weet, te zijn het voornemen van een *bepaald* persoon aan te vallen, Beschuldigde had echter het plan gevormd de weduwe KELLY, zoo zij achter den diefstal mocht komen en in het algemeen ieder die hem zou ontdekken, met zijn moordend mes aan te vallen.

En hier treedt het lage, het dierlijke, het onmenschelijke in besch 's karakter in 't volle licht. Zich door hebzucht te laten verblinden om diefstal te plegen is al boosaardig en slecht, niet terug te deinzen om in koelen bloede een moord te begaan voor het geval de diefstal werd ontdekt is gruwelijk en wreed, maar het plan te kunnen doorzetten als vier moorden gepleegd moeten worden drukt op hem den stempel van grenzenlooze onmenschelijkheid en wreedheid.

Het feit sub 1° primario ten laste gelegd wordt bewezen door de aanwijzingen vermeerderd met de daadzaken, dat de kist, waarin de verslagene geld borg, opengebroken is gevonden, dat er geen geld in huis werd aangetroffen en dat de besch, die zeer arm was nog den vorigen dag, den volgende in eens voor hem aanzienlijke bedragen heeft betaald.

Eenmaal tot moord geconcludeerd niet alleen op die aanwijzigingen in haar onderling verband, maar ook op de anderen van minder belang die uit het onderzoek voortspruiten, terwijl de verklaring van de minderjarige DOMICILIA RUIZ de overtuiging bevestigt reeds uit die aanwijzigingen ontstaan, volgt de op te leggen straf van zelf. Er is immer geen keuze de wetgever heeft den rechter in dit geval gebonden aan DE DOODSTRAF...... de rechter mag den plicht niet van zich afschuiven, dien de wet hem oplegt. Ik beschouw de 4 moorden als een voortgezette handeling, daar zij mij voor komt de uiting te zijn van hetzelfde misdadig voornemen, om allen van kant te maken, die besch. in zijn gruwelijk werk mochten ontdekken.

Na nog op het gewicht der rechtspraak te hebben gewezen eindigde het O. M. met den eisch: DOODSTRAF.

Er liep een rilling door de vergadering. Buiten op het plein eischte het volk eveneens den dood voor den moordenaar. Maar aan al het rumoer kwam spoedig een einde toen de verdediger van beklaagde, de heer J. SUTHERLAND zijn krachtig geluid uitzette en weldra aller aandacht vastlegde door de volgende schitterende redevoering.

Edel Groot Achtbare Heeren,

Het is nu voor de tweede keer, dat ik gedurende mijn korte praktijk voor dit Hof door het lot wordt aangewezen om mijne ministeriën te verleenen bij de behandeling van een feit, waarbij een menschenleven te betreuren is.

In het eerste geval mocht ik optreden om de rechten der zwakken te verdedigen; toen was het mijne roeping de belangen van een vrouw te behartigen en met den geachten ambtenaar van het O. M. mede te werken om van dit Hof een jurisprudentie te bekomen, waardoor boven twijfel zoude worden verheven het recht der vrouwen om hare eer zelfs ten koste van het leven harer aanvallers te verdedigen. Thans echter zijn de rollen omgekeerd.

De zwakken zijn bezweken, de aanvaller heeft overwonnen. De geachte ambtenaar van het O. M. staat mij niet meer ter zijde; de sympathie van het publiek heeft mij verlaten; alleen, gansch alleen sta ik om het gewicht mijner taak te torsen.

Want gewichtig is die taak voorwaar. Gewichtig met het oog op de zware straf, die op het misdrijf wordt bedreigd; gewichtig, omdat er ten deze geen enkel onmiddellijk of direct bewijs aanwezig is en ook gewichtig met betrekking tot de onbevangenheid, waarmede wij bij de beoordeeling der kracht der aanwijzingen dienen te werk te gaan.

Immers, Mijne Heeren, wie onzer gevoelt zich niet aangegrepen door het afschuwelijke van het misdrijf, dat op den avond van den 13den op den 14den Januari dezes jaars op Aruba werd gepleegd? Wie onzer gevoelt zich niet overmeesterd door het verlangen om het zwaard des gerechts op den schuldige te zien nederdalen. Men moge verschillende strafrechtstheoriën zijn toegedaan; de een moge verlangen naar wraak, een ander moge willen streven om de schuldige te verbeteren, wij allen gevoelen, dat de schuldige aan eene dergelijke misdaad niet meer onder ons behoort, dat hij minstens onschadelijk dient te worden gemaakt.

En toch, Mijne Heeren, wij allen hebben ook de verklaringen der getuigen gehoord; geen enkel heeft iets gezien, geen enkel heeft iets gehoord, niemand kan ons uit eigen waarneming vertellen, wat op dien avond is voorgevallen. Wij staan dus op het gebied der aanwijzingen, een glibberig terrein voorwaar. En nu meer dan ooit dienen wij af te leggen alle vooroordeel, van ons af te schudden het gevoel van afgrijzen, dat wij van het gebeurde hebben ontvangen om dan met kalmte en onbevangenheid de verklaringen der getuigen te toetsen aan de wet, het gezond verstand en de menschelijke ondervinding en als van zelf te komen tot de alles beheerschende vraag: Is hij de schuldige? Kon niemand anders het feit gepleegd hebben?

Om deze vraag te beantwoorden, is het niet noodig de onschuld te bewijzen van den beklaagde, maar kan Pleiter volstaan met twijfel te doen rijzen omtrent diens schuld. 1°. De vox populi ging de justitie niet vooraf, maar volgde de inhechtenisneming. 2°. Uit niets blijkt, dat de snede met *hetzelfde* scherp werktuig is verricht. 3°. Beklaagde bekent niet, dat hij op de plaats zelve is geweest, maar *nabij* het huis wacht gehouden. 4°. Bekl. zegt, dat het gevonden dekseltje niet bij het door hem geleend étui behoort, want dit heeft hij verloren. Alle scheermesétuis gelijken op elkander, wie zal bewijzen, dat dit dekseltje bij *zijn* étui behoort? 5° Op het scheermes werd bloedvlekken gevonden. Wie verwondt zich niet bij 't scheeren? 6°. De besch. is zich op ongewone tijden gaan baden. De geregeldste mensch wijkt wel eens van zijn vaste regel af. 7°. Hij kon zijn schulden betalen, want zijn vrouw en dienstmeid verklaren, dat hij geen geldgebrek leed.

Uit niets blijkt, dat de beschuldigde met voorbedachten rade een moord heeft willen begaan, 1°. en 2°. wijzen slechts op het plan om te stelen, 3°. het medenemen van het mes wordt op geen enkele wijze bewezen. Het uitspreken van doodstraf is een zaak van groote verantwoordelijkheid en de wet biedt in dit geval reeds voldoende waarborg voor de maatschappij door beklaagde te straffen wegens diefstal.

Na re- en dupliek werd het debat gesloten. Uitspraak a. s. Dinsdag.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Simon Cedeño, Maria Consepsion, Juan Fli, J. H. D. C. Gomes, Manuel Jansen, Rosalia Penso, Miquel Rodriquez, Paul Sylvestre, Jesus Sara.

Kerkelijke berichten.

Zondag ll. zijn met de *Prins Willem III* drie Eerw Zusters aangekomen uit het moederhuis van Breda om zich hier aan de ziekenverpleging te wijden. Wij roepen hun van harte een welgemeend welkom toe.

— Woensdag ll. zijn slechts 27 kinderen van de St. Jozef parochie op Barber voor de eerste maal tot de H. Tafel kunnen naderen, niettegenstaande er 95 waren opgegeven. De armoede [illegible]

Havennieuws.

Zaterdag ll. is hier aangekomen de tweede luitenant J. H. LAMOUR om den eersten luitenant SCHOONHOVEN te vervangen, die via New-York naar Holland is vertrokken.

— Zondag is met de *Prins Willem III* de nieuwe dokter voor Bonaire, Dr. BELLE hier aangekomen, wij heeten hem van harte welkom.

Wanneer komt er een dokter voor Saba?

— Zaterdagavond ll. viel hier het fransch marinejacht *Jouffroy* binnen en salueerde de haven, welk saluut eerst Maandag kon beantwoord worden.

Zaterdagmiddag is *de Ruyter* met Gouverneur en gezelschap aan boord van Aruba teruggekeerd.

Soiree.

De damesvereeniging „Eendracht maakt macht" heeft een schitterend succes gehad met haar Soirée. Zang, piano, tableaux – vivants en kluchtspel voldeden uitmuntend. De Gouverneur en echtgenoote, alsmede hun gast, de heer LELY Jr. woonden den avond bij.

Het beste bewijs van den uitslag is wel, dat Dinsdagavond a. s. de soirée op algemeen verzoek zal worden herhaald.

Proeftuin.

Men verzekert ons dat de proeftuin geen proeftuin maar proefveld is voor een dividivi-aanplant.

Paket.

Er zijn weer klachten bij ons ingekomen dat de *Gouverneur van Heerdt niet* bij den steiger op Bonaire aanlegt, ook al wordt het verzocht en geen enkel motief op geeft voor deze weigering. Verder dat de paket vertrekt zonder het vertrek te bepalen of zelfs een uur vroeger dan bepaald is en een passagier die passage betaald had eenvoudig achterliet.

Advertentiën.

Drukker:

ALFREDO F. SINTIAGO.